

Klasa 3 Br mps. techn. napraw pojazdów samochodowych 25.05.2020.

Temat lekcji: **Naprawa lakiernicza nadwozia.**

Prace lakiernicze stanowią ostatni etap naprawy nadwozia. Pierwszą operacją lakierniczą jest położenie na naprawioną powierzchnię szpachli wykańczającej. Malowaniu poddaje się zarówno części nowe (wymienione podczas naprawy), jak i części małe - metalowe, drewniane i z tworzyw sztucznych. W każdym z tych przypadków sposób postępowania jest inny. Dlatego, zanim przystąpi się do wykonania powłoki, należy zastanowić, jaki sposób przygotowania powierzchni, jaki zestaw materiałów lakierowych oraz jaka technologia lakierowania zapewnią uzyskanie najlepszego pokrycia przy możliwie niskim koszcie operacji. Przygotowanie powierzchni do malowania. Staranne przygotowanie powierzchni do lakierowania jest podstawowym warunkiem uzyskania wysokiej jakości powłoki. Rodzaj podłoża (stal, aluminium, blach ocynkowana itp.) ma wpływ na dobór operacji szlifowania, szpachlowania, gruntowania i podkładowania. Naprawiane elementy nadwozia albo pokrywa się nowym lakierem, albo nakłada się lakier na starą powłokę. Czyszczenie mechaniczne, jakkolwiek bardzo pracochłonne, jest najczęściej stosowane w naprawach nadwozi. Polega ono na zdzieraniu warstwy zgorzeli lub rdzy za pomocą skrobaków, szczotek drucianych ręcznych lub z napędem elektrycznym, krążków ściernych, wyrobów z włókniny ścierniej, gąbek z tkaniną ścierną itp. Dlatego ta metoda nie zapewnia właściwego przygotowania skorodowanej powierzchni. Lepsze rezultaty zapewnia obróbka strumieniowo-ścierna, tzn. działanie na oczyszczaną powierzchnię strumieniem sprężonego powietrza zawierającego korund, elektrokorund lub śrut. Powierzchnia po takiej obróbce jest nie tylko czysta, lecz także chropowata, co zwiększa przyczepność nakładanej powłoki. Duża chropowatość powierzchni powoduje jednak konieczność nakładania grubych warstw podkładowych. Dlatego nie należy stosować korundu o zbyt grubych ziarnach.

Materiały lakierowe.

Powłoka naprawcza (renowacyjna) uzyskana z materiałów lakierowych musi być odporna na działanie czynników mechanicznych i klimatycznych. Powinna się też charakteryzować żądanymi walorami dekoracyjnymi.

Istnieje kilka kryteriów klasyfikacji materiałów lakierowych (powłok), do których zaliczamy:

1) Rodzaj substancji błonotwórczej - rozróżniamy lakiery: nitrocelulozowe, poliwinylowe, alkidowe (ftalowe), epoksydowe, akrylowe, poliestrowe, poliuretanowe (w tym wodne), silikonowe itp.

2) Walory estetyczne powłoki, zależne od zastosowanego lakieru bazowego; wyróżniamy powłoki: niemetalizowane (typu UNI), metalizowane, perłowe, perłowe metaliczne, perłowe kolorowe, z efektem specjalnym:

3) Liczbę składników - wyróżniamy lakiery jednoskładnikowe i dwuskładnikowe:

4) Zawartość rozpuszczalników organicznych - lakiery klasy: LS (DO 80% rozpuszczalników), MS (do 60 % rozpuszczalników), HS (do ok. 40% rozpuszczalników, VHS (ok. 20% rozpuszczalników, wodorozcieńczalne (ok. 10% rozpuszczalników);

5) Liczbę warstw powłoki - powłoki mogą być: jedno-, dwu-, i czterowarstwowe.

Podstawowe lakiery stosowane w lakierowaniu naprawczym to: niemetalizowane (UNI), metalizowane, perłowe, z efektem specjalnym. W przypadku lakierów niemetalizowanych (UNI) dobór odpowiedniego koloru powłoki naprawianego elementu jest stosunkowo łatwy.

Zadanie domowe: napisać notatkę z lekcji podpisać ją zrobić zdjęcie i wysłać na adres trekawieslaw@radymno.edu.pl

